

Ženy v očekávání

Toto sousloví vnímáme obvykle v souvislosti s radostným očekáváním potomka. Nicméně ne vždy tomu tak musí být. Průzkum investiční platformy eToro a společnosti Appinio mluví o očekávání žen, drobných investorek ve vztahu ke svým penězům.

Dobré dvě třetiny respondentek výzkumu investuje až sedminu svého měsíčního příjmu. U nás doma celých 55 procent Češek investuje do akcií, 44 procent do dluhopisů a překvapivě 27 procent ještě i do kryptoměn. Výzkum se uskutečnil v polovině února 2022 mezi celkem 9500 drobnými investorkami ze 14 zemí.

Zajímavé jsou i důvody, které ženy uvádějí. Přibližně čtvrtina Češek uvedla jako hlavní důvod svého investování 'dlouhodobé zabezpečení'. Dalšíh, ne nevýznamných 16 procent žen se tímto způsobem snaží zabezpečit na penzi. Část žen investuje, protože si přeje získat finanční nezávislost. Těch je 15 procent.

Překvapivě neuvěřitelných osm Češek z deseti považuje investování za běžnou součást hospodaření s rodinným rozpočtem. Myšleno je jistě z tzv. investorek, i tak je to ovšem vysoký poměr. Větší část žen navíc své peníze spravuje sama. Jen šesti procentům z nich investiční účet založil a spravuje někdo jiný z rodiny. Ženy evidentně vědí, co chtějí a umějí toho navíc samy dosáhnout.

Větší část dotazovaných žen, celkem 58 procent, tvrdí, že pandemie neměla vliv na jejich investiční chování, zatímco 42 procent tvrdí pravý opak. Z toho 45 procent přišlo na to, že potřebují více šetřit. Dalšíh 35 procent respon-

dentek pocítilo větší tlak na to, aby udělaly něco se svou finanční situací, a u 30 procent došlo ke snížení příjmu.

Nikoli nezajímavé je také časové rozložení zahájení investičních snah. To ukazuje, že více než

čtvrtina investorek začala investovat před třemi až pěti lety, 13 procent před více než deseti lety a téměř polovina investorek začala investovat v uplynulých třech letech.

Investorky ve světě jsou momentálně toho názoru, že nejlepší investiční příležitosti v příštích třech měsících přinesou zelené energie a obnovitelné zdroje, následované akciami MAMAA (Meta, Apple, Microsoft, Amazon a Alphabet). Naproti tomu naše, české investorky by daly přednost nemovitostem (44 procent), zelené energii a obnovitelným zdrojům (29 procent), a na třetím místě energetice (23 procent).

K tomu dodává Investiční ředitel společnosti Invest & Property Consulting, a. s. Jan Bártl: „Je vidět, že se Češky i Češi přestávají bát investic, jak tomu bývalo v minulosti a uvědomují si, že jejich peníze pro ně nemusí být jen zdrojem požitků. Kromě nástroje pro směnu za hmotné věci jim také můžou vydělávat další peníze. Z pohledu IPC se v tomto období stávají dobrými investicemi (kromě klasických stálic jako jsou nemovitosti a drahé kovy) hlavně technologické firmy se zaměřením na virtuální nebo rozšířenou realitu a dále zdravotnictví. Je ale vždy důležité nevsázet jen na jednu kartu a své investiční portfolio maximálně diverzifikovat.“

Je typické, že ženy, investorky se pro orientaci, jak a kde investovat, ve velké míře spoléhají na osobní doporučení. Prakticky každá druhá investorka se obrací s žádostí o informace na své přátele, rodinu nebo kolegy. *byznysvesku.cz*

Karin Léblková, 40 let, na volné noze

Jsem moc ráda, že se ženy stávají stále více sebevědomějšími a nebojí se investovat. Myslím si dokonce, že v jistém ohledu k tomu mají lepší předpoklady než muži. Žena má v sobě jakýsi instinkt směřující k zabezpečení „hnízdečka“, domova, a proto nerozhazuje tak bezhlavě jako muž. U nás v rodině máme takový smutný případ alkoholika, který většinu peněz propije. A ubližuje nejen sobě, ale i svému okolí. Já bych něco takového neudělala, naopak, snažím se právě investovat do svého obchůdku. Je pravda, že se z velké části jedná o manželovy peníze, ale některé jsou i moje. Také nakupuji různé šperky, což je prý dobrá investice.

Milan Šáda, 46 let, posunovač u dráhy

Ty vole, kde na to ty ženský berou prachy? Jako investuju sedminu platu? To by mě zajímalo, jaký ty platy máš. No, asi ne moc mály. Hajzlbába bude těžko investovat do nějakých nemovitostí. Nanejvýš tak do starý kadibudky. Možná to ale není zas tak špatnej nápad. Řeknu starý, aby se přestala cpát čokoládou a nakoupila nějaký akcie Český teplárenský, nebo jak se to jmenuje. Jo, a ještě bych chtěl vyjasnit jednu věc. Chlast je taky svým způsobem investice. Když si dám pár piv, tak sem ve větší duševní pohodě a můžu líp snášet tu tíhu života. Je to vlastně takovej antistresant. A stres, jak všichni víme, je příčinou různých nemocí. Čili, chlastáním investuju do svého zdraví, i když některý felčari tvrdí opak.

Karla Bernášková, 38 let, učitelka

Rostoucí počet investujících žen bezesporu svědčí o jejich emancipaci. Je to dáno i okolnostmi, protože na muže už není takové spolehnouti jako dříve. Mohla bych o tom vyprávět... Když srovnám svého tatínka a současné partnery, tak vidím obrovskou propast v obětavosti a zodpovědnosti. Dnešní muži mi častokrát připadají jako nedospělí. Ale nechtěla bych všem ubližovat. Jsou určitě i taci, kteří se chovají seriózně. Znáím i ženy, které dokážou utratit například za kabelku hříšné peníze. Já zatím investuji do své nemovitosti, ale až bude hotová, tak bych moc ráda zkusila i něco jiného. Nevím, jestli bych zvládla nějaké akcie, možná bych si nechala poradit nebo spíš využila služeb nějaké investiční společnosti.

Nižší daně! Zázrak a nebo jen přelud

Michal Babinec, 46 let, byznysmen

Těžko říct, kdy a jestli se má člověk radovat, ono totiž hodně záleží na způsobu výpočtu tzv. Dne daňové svobody (DDS). Například před čtyřmi roky se DDS zveřejněný Liberálním institutem a Deloitte lišil zhruba o celý měsíc. Někdo se tedy radoval už v květnu a druhý až v červnu. Já jsem se vlastně neradoval vůbec, protože mi to připadá jenom jako piárový nesmysl. Už samotné různé výpočty ukazují, že s čísly se dají dělat kouzla. Taký mi není jasné, proč bych se měl radovat z toho, že skoro půl roku pracuju na nějaké byrokratické pijavice a jejich „skvělé“ nápady. Každý DDS, který je později než koncem prvního čtvrtletí, svědčí jen o tom, že stát je nenažraný a potřebuje pořádnou dietu.

Nikola Spurná, 30 let, prodavačka

Jestli to dobře počítám, tak vloni byl ten Den daňové svobody 15. června. Opravdu si nevzpomínám, že bych se 16. června pak cítila nějak svobodnějc. Zdá se mi, že to jsou všechno jenom takový řečičky, kecičky. Ale jestli se nepletu, tak všechny ty slevy, o kterých je řeč a které snižují tu daňovou zátěž, zavedl pan Babiš. Vidíte, a všichni mu pak nadávali, místo aby mu děkovali. Nevděk světem vládne.

Erik Hrachovec, 27 let, vedoucí oddělení datové analýzy

Já nepotřebuju vyhlašovat žádné dny svobody, neboť se cítím vnitřně svobodný. Svoboda navíc nespočívá v penězích, ani daních, ale v tom, že naplníte svoje já. K tomu jsou samozřejmě penízky občas zapotřebí, ovšem jen jako jakýsi pomocníček k zábavě nebo nakupování hezkých věcí. Ale když už je řeč o Dni daňové svobody, tak bych si jen dovolil doplnit, že zmíněný rozdíl ve výpočtu je v tom, že Liberální institut porovnává výdaje státu oproti domácímu produktu, kdežto Deloitte naopak příjmy státu oproti národnímu důchodu. A proto dochází k takovému rozdílu. Ale jak jsem řekl, je mi to v podstatě šumafuk.

Takto a podobně se bude nejspíše ptát nejen jeden poplatník, který se v tyto dny dozví, že tzv. Den daňové svobody bude letos už 18. června, tj. překvapivě dříve než loni. Do tohoto data budeme obrazně řečeno odevzdávat veškeré své příjmy státu, po něm zůstávají ve vlastní kapse.

Tuzemský daňový poplatník bude letos na daňové odvody pracovat „pouhých“ 169 dnů. Za tímto pravda ne příliš velkým, ale přece jen mílým zkrácením nepřijemné povinnosti o tři dny stojí daňové změny. Den tzv. daňové svobody tak dle výpočtu poradenské společnosti Deloitte letos připadne už na 18. června. Dnem daňové svobody se přitom označuje pomyslný okamžik, kdy už jakoby odchází všechna mzda na konto občana. Před tímto datem naopak pak čis-

tě pro znázornění poměru připadne celý příjem státu. Podobně jako Češi jsou na tom ohledně daní v letošním roce Portugalci a Norové. Největší díl z příjmu svých občanů si už trochu tradičně ukousne státní správa ve Francii a Švýcarsku Na druhém konci pomyslné škály daňové nenasytlosti stojí rumunský a bulharský stát. Nám nejbližší Slováci a Poláci budou mít letos den daňové svobody 6. června. „V letošním roce se celková daňová zátěž mírně snížila, zejména díky pokra-

čování změn ve zdanění příjmů fyzických osob. Konkrétně jde o další zvýšení slevy na poplatníka a slevy za druhé a další dítě. S růstem minimální mzdy stoupl také limit pro slevu za takzvané školkovně. Pro příjmy za rok 2022 bude možné odečíst až 16.200 Kč. To se ovšem projeví až v příštím roce,“ sdělil hlavní ekonom Deloitte David Marek. Zároveň poznamenal, že je dost nepravděpodobné čekat další daňové úlevy vzhledem k potřebě snížit schodek rozpočtu.

Samotná metodika Deloitte při výpočtu dne daňové svobody rozděluje rok na dvě části. Klíčem je poměr mezi podílem celkových daňových příjmů vládního sektoru a čistého národního důchodu. Podobně jako Deloitte vypočítává Den daňové svobody v ČR také Liberální institut. Ten ovšem používá odlišný postup při výpočtu. Využívá odhad poměru veřejných výdajů na hrubém domácím produktu. Výpočet Liberálního institutu pro letošní rok nebyl však ještě zveřejněn. *byznysvesku.cz*

Korunka ke korunce

a sud je doma

Firma se přitom neomezí jen na svoji značku světově nejproslulejší, ale zdražení se bude týkat všech značek v portfoliu. Podraží tedy nejen Pilsner Urquell, ale i Radegast, Gambrius, Velkopopovický Kozel a Birell a to v sudech i tancích. Alespoň ceny balečných piv se zatím nezmění. Informaci už potvrdil i mluvčí Prazdroje Zdeněk Kovář.

Důvodem je především rapidní nárůst vstupních nákladů. Od ledna přitom zdražily už pivovary Staropramen a Budvar, zatímco společnost Heine-

Odvěké pravidlo všech spořivých o tom, že halíře dělají talíře, dostává v těchto dnech postupného zdražování úplně všeho nový význam. Zdražení o pověstnou korunku avizoval v těchto dnech i známý plzeňský Prazdroj.

ken to zatím dle svých slov neplánuje. Prazdroj se přitom dlouho držel relativně zpátky. Naposledy navýšil síce cenu většiny produktů loni v říjnu v průměru o tři procenta, ovšem až po třech letech zdražil čepovaná piva, jejichž ceny jsou nejviditelnější. Svoji roli při zdražování samozřejmě sehrálo i dvouleté potýkání se oboru s omezeními v provozu hospod a restaurací. V časech před plošnými uzávěrami se v nich vyčepovalo v průměru 40 procent z produkce pivovaru pro domácí trh a zbytek představovaly prodeje v obchodech. Pivovárnickům navíc poslední půlrok zdražují nejen energie, ale i skleněné a plechové obaly, ale také voda i ječmen na výrobu sladu.

„V posledních měsících čelíme dramatickému nárůstu cen vstupů, hlavně energií, které tvoří výraznou část nákladů ve výrobě i distribuci. Výrazně rostou i ceny vstupů souvisejících přímo s pohostinstvím, například výčepní technologie, skla a dalšího vybavení, které pivo-

var hospodám poskytuje. Jakoukoli souvislost s konfliktem na Ukrajině naprosto odmítáme,“ uvedl mluvčí Prazdroje Zdeněk Kovář. Prazdroj podle svého mluvčího věří v důležitost české pivní kultury v hospodách, a dlouhodobě hospody proto podporuje, nejvíce pak v posledních dvou letech. „K úpravě cen piv v sudech a tancích jsme přistoupili proto, abychom mohli v investicích a trendu zvyšování kvality pokračovat. Ceny čepovaných piv upravujeme pouze potřetí za posledních šest let.“ odvolal se zpětně na poměrně konzervativní cenovou politiku firmy.

Kovář také vysvětlil, že Prazdroj každoročně investuje do rozvoje tuzemských hospod a restaurací stovky milionů korun. V posledních dvou letech pandemie pak firma svoji podporu dokonce namísto očekávatelného útlumu naopak zintenzivnila. „V podpoře gastro segmentu budeme pokračovat nadále. Letos se soustředíme zejména na školení personálu, zvýšení kvali-

ty služeb a lepší vybavení hospod včetně snižování nákladů na jejich provoz,“ sdělil mluvčí.

Firma pochopitelně z krize nevyvázla bez šrámů. Prazdroji klesl předloni čistý zisk o pětinu na 3,8 miliardy korun. Tržby se meziročně snížily o nemalou částku více než miliardy korun na téměř 16 miliard Kč. Na prvním místě hospodářského propadu jednoznačně stály vládní restrikce spojené se snahou čelit epidemii. Souhrnně prodal pivovar v roce 2020 v ČR i v cizině 11,2 milionu hektolitru piva, což bylo meziročně o 4,2 procenta méně. Samotný prodej v ČR klesl meziročně o osm procent na 6,69 milionu hektolitru, zatímco v cizině naopak vzrostl o jedno procento na 4,52 milionu hektolitru. Vlastníkem plzeňského Prazdroje je od roku 2017 japonská skupina Asahi Group Holdings. Konkurenční nizozemský Heineken, který vlastní například pivovary Starobrno, Krušovice nebo Zlatopramen, v současné době o zdražování neuvažuje. „Budeme ceny vstupů nadále sledovat a případně je zohledníme v naší strategii,“ řekla mluvčí společnosti Dita Vašíčková.

biznysvesku.cz

Michal Babinec, 46 let, byznysmen

Koruna není v té bidě všeobecného zdražování k celkové ceně mnoho. To by se dalo docela dobře vydržet. Jestli za pár týdnů či měsíců nepřibudou koruny další, budeme si moci gratulovat a ještě to zapít dobrým pivem, což minimálně plzeňské a Radegast rozhodně jsou.

Josef Kalina, 67 let, strojní inženýr

Což o to, pivovary dopadly ještě vcelku dobře, horší je to s hostinskými. Co je podle mě trochu sporné, je to zvyšování kvality. To, jak to současné pivovary pojmají, v sobě zahrnuje, řekněme, jeden rozměr kvality. Jistě, čisté trubky a dobře načepované pivo je základ. Na druhou stranu pozorují jakýsi druhotný jev, který bych nazval sterilizace hospod celkově. Nemám tím teď na mysli úsměvně a všeobecně opomíjené lahvičky s dezinfekcí u vchodu, ale spíš stav, kdy určitá patina podniků spoluvytváří jeho atmosféru. A právě ta se stává obtížnou. Některým hospodám novota jistě prospěla, ale občas mám pocit, že jsem se dostal do nemocnice. Všude, nerez, chrom, sklo. Je to někdy poněkud studené. Reprinty starých fotografií na zdech to ne vždy spraví. Ale jsem nenapravitelný staromilec, uznávám.

Milan Šáda, 46 let, posunovač u dráhy

Plzeň už léta nepiju tak nějak ze zásady. Není to špatný pivo, to fakt ne, ale za ty peníze, to se zbláznili. Jedna věc je dát si někde v kavárně jednu třetinku s babou a druhá vykloupat za večer metr piv. Nejsem Rothschild, tak si ani radši nezvykám. Na druhou stranu ten Radegast už dneska taky pod něj spadá a to je fakt dobrý, hořké pivo a ceny jsou většinou normální. Takže piju Radka a nebo to naše místní tady. Koruna se dá přežít, hlavně aby nebylo hůř.

Jindřich Kadavý, 51 let, hudební pedagog a začínající politik

Zvyšování kvality je výborná cesta, přibližuje nás to celkově na Západ. To, že je logickým vedlejším efektem i zdražování a případné snížení spotřeby, do tohoto konceptu zcela zapadá. Vnímám velký rozdíl mezi doslova vyléváním se litry piva, kde po takovém třetím, čtvrtém už dotyční nemohou poznat, co vůbec pijí a nebo kultivovaným popíjením ne nepodobným konzumací vína. Vyšší ceny nás mají šanci zbavit oné odpudivé, primitivní části pivářské antikultury, z jejichž patoky zápachajících sedánek nad ulemtanými stoly ve čtvrté cenové se pak rekrutuje voličská základna Miloše Zemana a podporovatelé Vladimíra Putina.

POZNEJTE NAŠE KOMENTÁTORY

Alexandr Gonda
49 let,
finanční makléř

Erik Hrachovec
27 let,
vedoucí oddělení
datové analýzy

Jindřich Kadavý
51 let,
hudební pedagog
a začínající politik

Josef Kalina
67 let,
strojní inženýr

Karin Lébllová
40 let,
na volné noze

Karla Bernášková
38 let,
učitelka

Michal Babinec
46 let,
byznysmen

Milan Šáda
46 let,
posunovač u dráhy

Nikola Spurná
30 let,
prodavačka

